

Det, jeg sagde, var, at det vigtigste for os er de baltiske lande og Polen. De baltiske lande er altså Estland, Letland og Litauen, hvis hr. Keld Albrechtsen skulle være i tvivl. De skal med ind. Vi skal sprede sikkerhedsnettet ud under de baltiske lande og Polen, for det er dem, der har ønsket det. Og vi skal være villige til at ofre det, det kommer til at koste. For det kommer til at koste. Vi er begyndt ved at uddanne dem og lignende.

Det glæder mig selvfølgelig, at hr. Keld Albrechtsen så tv i går og så, hvordan russerne marcherer frem og tilbage. Jeg har altså gjort noget andet. Ja, jeg så også tv i går. Men jeg var i Moskva. Jeg diskuterede udvidelsen af NATO med de russiske parlamentarikere både i Dumaen og i Overhuset og med ministre. Og det viste sig mildest talt, at jo flere, der kommer over og forklarer, hvad det er, vi vil, jo mere forståelse kommer der. Jeg indrømmer gerne, at det går langsomt.

Jeg er nødt til at skynde mig lidt, for tiden går jo, og hr. Ove Fich kræver også et svar. Jeg er nødt til at fortælle hr. Ove Fich, at jeg ikke har forstået denne debat som en debat om SNU's rapport, som er udkommet officielt i dag for to timer siden. Derfor har jeg ikke taget stilling til rapporten. Jeg har i øvrigt ikke opfattet, at det er noget, man skal tage stilling til. Det er et diskussionoplæg, og rent faktisk synes jeg, at det kræver en hel debat for sig selv, så lad os dog tage den som det.

Det, jeg sagde, var, at for Fremskridtspartiet er det vigtigt, at Vestunionen ikke går over og bliver en del af EU, for så bliver det en militær dimension. Det leder mig selvfølgelig over til spørgsmålet fra hr. Kent Kirk, som spurgte: Betyder det så, at Fremskridtspartiet vil gå med til WEU, hvis det holdes uden for EU? Og dér er jeg nødt til at svare: Helt ærligt, hvis WEU i 1997, hvor alle de store ændringer skal foregå, bliver den europæiske del af NATO, så synes jeg absolut, at vi skal se meget positivt på det. Men det er en anden situation og har intet med EU at gøre.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Fru Annette Just sluttede af med at konkludere, at Fremskridtspartiet – hvis det viste sig, at Vestunionen var en del af NATO og ikke en del af EU – ville tilslutte sig. Men jeg vil spørge fru Annette Just, om det ikke netop er det, Vestunionen er i dag. Er det ikke netop det, Vest-

unionen har været siden januar 1994, hvor et NATO-topmøde besluttede, at Vestunionen er den europæiske søjle i NATO? Er det ikke lige præcis den situation, vi er i nu? Betyder Fremskridtspartiets afvisende holdning til den eksisterende Vestunion ikke, at Fremskridtspartiet i dag er halvhjertede NATO-medlemmer?

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg kan godt glæde fru Charlotte Antonsen med, at der nok ikke findes et parti, der er mere fuldblods NATO-tilhængere end Fremskridtspartiet. Men vi har hele tiden sagt, at det ikke må blive en del af Den Europæiske Union. Vi vil ikke have, at den får en militær dimension, og det kan dog ikke være sådan, at Venstres markedspolitiske ordfører og nu Europapolitiske ordfører, fru Charlotte Antonsen, er uvidende om, at der i Maastricht-Traktaten står, at det skal tages op på regeringskonferencen i 1996, om WEU skal være en militær dimension i EU. Det var lige akkurat dér, vi stod af, fordi det ville kunne være undergravende for NATO-samarbejdet, og det holder vi altså fast ved. Og så sagde jeg til hr. Kent Kirk ikke at vi ville tilslutte os, men at vi vil se på den nye situation, og vi vil have sikkerhed for, at det ikke bliver en del af EU, for så bliver det en militær dimension i EU, og så har vi glidebanen til den føderale union, som Fremskridtspartiet vil kæmpe imod med næb og klør.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil tage udgangspunkt i det forslag, som Enhedslisten har fremsat, nemlig at man starter forhandlinger om en ny, fælleseuropæisk nedrustningsaftale. Forslaget bygger på en artikel i Berlingske Tidende, hvor der blev offentliggjort et uddrag af et udkast til rapporten fra regeringens sikkerheds- og nedrustningspolitiske udvalg – den rapport, som er kommet i dag.

På det tidspunkt, hvor dette beslutningsforslag blev konstrueret, forelå der altså en artikel i Berlingske Tidende med et uddrag af et udkast, og på det grundlag udfærdiger Enhedslisten så et beslutningsforslag, som selvfølgelig meget praktisk er blevet timet til i dag, hvor rapporten foreligger. Men ikke desto mindre, selv om Enhedslisten umuligt kan have læst rapporten på det tidspunkt, hvor beslutningsforslaget blev skrevet, skriver de bombastisk: Efter Enhedslistens opfattelse er SNU's analyse grundlæggende forkert.